

der var nogen Nødvendighed for at medtage denne Bestatningsmaade. Naar der sker Brud paa Spiritusmaaleren, siger Lovforslaget, at, naar det anmeldes og kan rettes, skal det ske senest 8 Uger derefter; vi have ment, at 4 Uger maatte være tilstrækkeligt, og vi have ment, at i de 4 Uger kunde Bestatningen godt finde Sted i Genhold til Driftsoverfisgen, som det er paalagt Brændevinsbrænderen i § 27 at føre og føre nøjagtig. Naar man stadig har kontrolleret den og set, at den er i Orden, have vi ikke tænkt os, at det skulde være umuligt at nøjes med den som Bestatningsgrundlag i de 4 Uger, Brudet paa Spiritusmaaleren kan være, og da der saaledes ikke er nogen Nødvendighed for subsidiært at ty til Bestatning efter Karrum, have vi fundet, at den Kontrol, som væsentlig skulde motiveres derved, var overflødig. Forsaavidt som Motiverne til Lovforslaget antyde eller ialtsald kunde fortolkes, som om de indeholdt en Mistanke til Maaleren, saaledes at det foreløbig var bedre at beholde den anden Kontrol for den Mulighed, at der skulde være Feil eller Mangler ved det nye Kontrollapparat, have vi derimod haat Tillid til det og troet, at man rolig kunde stole paa Maaleren, saa at man ikke behøvede at beholde de ældre Kontrollapparater længer. — Foruden den Gruppe af Vædringsforslag, som gaar ud paa at værges Brændevinsbrænderens Frihed, er der saa en anden Klasse, som gaar ud paa at forminske eller begrænse det Ansvar og de Forpligtelser, som paalægges ham. Saaledes have vi i Vædringsforslagene til § 31 fremhøvet, at Statskassen ikke blot skal anskaffe, men ogsaa anbringe og vedligeholde Apparatet, og vi have ikke villet paalægge Brændevinsbrænderen at give nogen Leie af det, i Betragtning af, at det forekommer os mindre billigt at paalægge ham en saadan Leie. Dernæst have vi foreslaet, at Ansvaret for Apparatet skal indskrænkes til, at Brændevinsbrænderen skal erstatte de Brud, som maatte ske ved hans eller hans Folks Feil og Forsømmelse; hvor det derimod er andre Uvedkommende, som have gjort det, vil der naturligvis ikke være Tale om, at han skal bære Ansvar. Men for at dette Ansvar ikke skal blive illusorisk, have vi naturligvis paalagt ham Bevisbyrden, saaledes at han kun ved at bevise, at Trediemand er den Skyldige, kan slippe for Ansvar. Paa den Maade have vi ikke set, at der kunde være Banfelighed ved denne Begrænsning af Ansvar, som paa den anden Side er stemmende med de almindelige Regler ved den Slags Forsejler, nemlig at Husbonden skal svare for sine Folk. Hvis man skulde være angstelig ved at paalægge ham dette Ansvar, vil jeg blot gjøre opmærksom paa, at det er Noget, man finder i mange Forhold, at man ved Overtrædelser, hvor der kun er Tale om Bøder, uden videre holder

sig til Husbonden for hans Folks Feil, og deri er forsaavidt ikke noget Umilligt. Dernæst have vi indrømmet Brændevinsbrænderen Ret til at fordræ Maaleren prøvet, saaledes at han, naar han mener, at den er udfat for Misvisning, kan forlange, at den skal efterses og prøves. — Endelig er der forskjellige Vædringsforslag, som vi have foreslaet til 6te Afdeling, der handler om Straf for og Paatale af Ulovligheden. For det Første have vi ikke dristet os til at foreslaa Ophævelse af Reglerne i Forordningen af 14de Mai 1845 om Brændevinsbrænding paa Landet, men vi have dog tilladt os i al Benfælbighed at henstille til den høitærede Finantsminister, om der ikke turde være Anledning til at undergive den en Revision, i Særdeleshed i Betragtning af, at der ikke længere skal kongelig Bevilling til Brændevinsbrænding paa Landet, og at altsaa f. Ex. Reglerne for Kjøb og Salg af Brændevinsvedfæder og Straf for Besiddelse deraf, forekommer det os, maaske kunde lempes Noget, og i det Hele taget Forordningen undergives forskellige Forænderinger, hvorved de Regler, der skyldes Datidens Forhold, som nu ere forænderede, maaske kunde undergives en Lempelse, forsaavidt man ikke maatte finde Anledning til helt at ophæve disse strenge Regler, som gjælde for Landet. — Til § 38 er der ligeledes foreslaet tilføjet en Indskrænkning til Straffebestemmelsen, idet vi ikke have kunnet finde, at der i alle Tilfælde var Anledning til at give den Paaagjældende Tillægsstraf til den Straf, som Næringsloven foreskriver, naar han driver Brændevinsbrændingen uden Næringsadkomst. Det kan tænkes f. Ex., at en Mand kjøber et Brænderi, men glemmer at faae Næringsadkomst, saa vil efter Reglen, som den staar i Lovforslaget, Tillægsstraffen være anvendelig paa ham. Vi have ment, at i saadanne Tilfælde, hvor Kontrollen gaar ud og ind i Brænderiet, enten Manden har Næringsbevis eller ikke, er der ingen Anledning til at foreslaa yderligere Straf, men kun i saadanne Tilfælde, hvor Toldopsynet ikke har kunnet komme til Kundskab om Brænderiets Eksistens derved, at der f. Ex. aldeles ikke er bleven gjort Anmeldelse om dets Tilværelse, eller hvor en Mand har gjenoptaget et Brænderi til Drift, uden iforveien at have foretaget den Lovlige Anmeldelse. Der er der naturligvis et fifskalt Genfyn, som bevirker, at der foruden den Straf, som man er ifalden efter Næringsloven, ogsaa uaa føies en særlig fifskal Straf til. Saa er der i § 38 givet en Regel for Paatalen, som er overflødig, thi her maa naturligvis Reglerne om Paatale være de samme som for alle de andre Overtrædelser i Lovforslaget, om hvilke det er sagt i § 49, at de ere at behandle som offentlige Politisager. Den Bestemmelse finder naturligvis ogsaa Anvendelse her. Dernæst have vi ment at burde rette en mulig Ulydelighed i Paragrafen, for-